

UZASADNIENIE

Powód A. D. (1) wniósł o uchylenie obowiązku alimentacyjnego określonego wyrokiem wydanym przez Sąd Okręgowy w Olsztynie w dniu 17 marca 2014 r w sprawie VIRC 1097/13 na mocy którego był zobowiązany do płacenia na rzecz swojego syna S. D. alimentów w kwocie 500 zł miesięcznie.

W uzasadnieniu pozwu podał, iż od dnia 16 stycznia 2017 r sprawuje bezpośrednią opiekę nad synem, ponieważ postanowieniem Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 16 stycznia 2017 r matka dziecka A. D. (2) pozbawiona została władzy rodzicielskiej nad małoletnim a alimenty pozostawiane są w depozycie.

Małoletni pozwany S. D. reprezentowany był przez kuratora, który w odpowiedzi na pozew wniósł o rozpoznanie sprawy zgodnie z zebrany materiał dowodowy.

Sąd ustalił, co następuje:

Wyrokiem wydanym przez Sąd Okręgowy w Olsztynie w dniu 17 marca 2014 r. w sprawie VI RC 1097/13 rozwiązano przez rozwód małżeństwo rodziców małoletniego, A. D. (2) i A. D. (1) ustalając miejsce pobytu dziecka przy matce i zobowiązując ojca dziecka dołożenia na utrzymanie syna alimentów w kwocie 500 zł miesięcznie. (bezsporne)

Postanowieniem Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 16 stycznia 2017 r w sprawie I. N. 550/16 pozbawiono A. D. (2) władzy rodzicielskiej nad jej małoletnim synem S. D.. Ojcu dziecka, A. D. (1) zmieniono sposób ograniczenia władzy rodzicielskiej na objęcie jej nadzorem kuratora sądowego. Tym samym przejął on bezpośrednią opiekę nad małoletnim. Postanowienie uprawomocniło się w dniu 11 lutego 2017 r.

(bezsporne)

Obecnie A. D. (1) pracuje jako brukarz zarabiając średnio 2 672,07 zł netto miesięcznie (k.3).

Miejsce pobytu A. D. (2) nie jest znane.

Małoletni S. D. ma 15 lat.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo A. D. (1) o uchylenie zasądzonych na rzecz małoletniego S. D. alimentów jest zasadne.

Stan faktyczny w sprawie Sąd ustalił w oparciu o dowody zgromadzone w sprawie IIIRC 153/17, VI RC 1097/13 oraz I. N. 550/16 a także w oparciu o przedstawione w toku niniejszego postępowania informacje powoda.

W oparciu o powyższe ustalenia Sąd doszedł do przekonania, iż żądanie powoda uchylenia obowiązku alimentacyjnego względem jego syna zasługuje na uwzględnienie, gdyż w chwili obecnej małoletni S. D. pozostaje na utrzymaniu ojca.

Zgodnie z brzmieniem art. 133 § 1 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania.

Z uwagi na fakt, iż zmieniła się sytuacja prawna dziecka, które obecnie przebywa pod wyłączną opieką ojca z uwagi na pozbawienie matki dziecka władzy rodzicielskiej, przyjęć należy, że to ojciec realizuje obecnie obowiązek zapewniania dziecku bezpośrednich środków utrzymania i zaspakajania jego potrzeb. Mając na względzie powyższe Sąd przyjął, iż w chwili obecnej odpadła przesłanka istnienia obowiązku alimentacyjnego powoda względem pozwanego, z tych też względów na podstawie art. 133 § 1 i 138 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego orzeczono jak w punkcie pierwszym wyroku.

Sąd uchylił obowiązek alimentacyjny powoda z dniem 11 lutego 2017 r. w tym dniu bowiem uprawomocniło się postanowienie o przejęciu przez powoda bezpośredniej opieki nad dzieckiem.

Z uwagi na pozbawienie matki dziecka władzy rodzicielskiej, małoletni był reprezentowany przez kuratora, któremu przyznano wynagrodzenie.

Sąd odstąpił od obciążania kosztami sądowymi stron mając na względzie zasadę słuszności wyrażoną w art. 102 k.p.c. Zgodnie z brzmieniem tego przepisu w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami. Zdaniem Sądu na zasądzenie tychże kosztów nie pozwala przede wszystkim sytuacja materialna stron. Uzasadnienie tego rozstrzygnięcia znajduje swe oparcie w całokształcie okoliczności sprawy.